

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца Веселин Мрдак,**
- **Пуномоћници оштећених Наташа Кандић, Славица Јовановић,**
- **Сви оптужени и**
- **Браниоци адвокати:**
- **Звонимир Здравковић - бранилац опт. Љубана Деветака,**
- **Бранкица Мајкић - бранилац опт. Милана Девчића,**
- **Градмир Налић - бранилац опт. Милана Радојчића,**
- **Војислав Вукотић - бранилац опт. Жељка Крњајића,**
- **Бранко Лукић - бранилац оптужених Радована Влајковића и Миодрага Димитријевића.**
- **Јасмина Живић - бранилац опт. Дарка Перића,**
- **Бранко Димић – бранилац опт. Радисава Јосиповића**
- **Гордана Живановић - бранилац опт. Јована Димитријевића,**
- **Слободан Живковић - бранилац оптужених Саше Стојановића и Драгана Бачића,**
- **Бранислава Фурјановић – бранилац оптужених Зорана Косијера и Петронија Стевановића, и**
- **Радослав Шошкић – бранилац опт. Александра Николаидиса.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

Главни претрес се наставља у 09:39 часова.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Испитивање сведока Марина Мађаревића, чије се испитивање врши путем видеоконференцијске везе са Жупанијским судом у Вуковару, у присуству судије Јадранке Курбел, записничара Ренате Павић и судијског помоћника Вишег суда у Београду Гордане Илић.

СВЕДОК МАРИН МАЂАРЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Мађаревићу. Да ли ме чујете?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Добар дан. Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Ваши лични подаци од оца Јосипа, пензионер, адреса Ловас, Владимира Назора 61, рођени сте 1941. године?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са личним подацима као на записнику Жупанијског суда у Вуковару Кир.887/07 од 21.11.2007. године.

Да ли сте у неком сродству или завади са оптуженима: Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јовановић Димитријевићем, Сашом Стојановићем, Драганом Бачићем и Зораном Косијером, Петронијевим Стеановићем и Александром Николаидисом?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, до рата никада нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са оптуженима несродан, није у завади.

Господине Мађаревићу, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу и пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву изговарајући ове речи после мене. Заклињем се.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будем питан.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Нећу прешутети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

Пред овим судом се води кривични поступак против ових 14 лица која сам вам малоре прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет оптужбе је догађање у месту Ловас, октобар, новембар месец, 10. и 11. месец 1991. године и страдање 69 цивила хрватске националности у том периоду што у нападу, што за време у селу и на минском пољу. Хоћете да испричате суду шта је Вама у вези тога познато јер на основу Ваших ранијих исказа које сте давали пред Окружним судом у Ријеци 26.03.1993. године, на главном претресу пред Жупанијским судом у Вуковару 15.10.2003. године и по замолници овог суда пред

Жупанијским судом у Вуковару 21.11.2007. године произилази да имате неких сазнања о овим догађањима и да сте и Ви један од оштећених у овом поступку. Изволите?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па све сам изјаву дао и данас потврђујем ту изјаву, а да вам ја сад ту редам, то су године, углавном оптужени знају шта је све било и изјаву сам давао, то сам потписао и опет ћу потписати, а не могуће је све изредати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете ли укратко због јавности овог претреса да испричате?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не могу ништа, све што сам дао у изјави стоји и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Мађаревићу, ја заступам оптужбу у овом поступку, поставићу Вам неколико питања на која ћете, уколико сте вољни, одговорити. Молим Вас да при одговору на постављена питања се изјасните да ли се ти Ваши одговори заснивају на Вашем непосредном сазнању, односно оно што сте видели и чули Ви лично или се ради о посебним сазнањима о нечему што сте од других чули?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ово што сам изјаву дао то је оно баш што сам ја доживео и што сам се сетио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви и ако јесте када закључили да су се неки односи међунационални у Вашем селу пореметили и да може доћи до неких опасности по Вас, односно мештане Ловаса?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Никада до тада ни помишљао нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У изјавама које сте раније дали помињете догађања у Товарнику и након тога да сте закључили да су се ствари промениле и да се може очекивати нека опасност по Вас, односно мештане Ловаса?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То су били ти дани које је био метеж, али нисам ни тада размишљао да се нама у Ловасу нешто може десити од стране тих људи, јер су то људи били тамо одрасли у селу па и рођени и пријатељи моје кћери и сина, па и моји особно, али никада неко дружење није било али увек заједно ако је негде било до тада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да се сетите када је почео тај напад на Ловас, када се то догодило по датуму пошто се тај датум после много пута помињао?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Напад је био први 10.-ог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Конкретније нам можете рећи тај први напад како се одвијао, одакле је дошао и на који начин?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не знам вам ја то рећи, али ја сам био са дјецом у подруму, двоје мале дјеце у јастуку, снаха и жена, тако да ја не знам како се то догађало, али кад смо сутрадан из подрума изашли знам да су рекли да је тако било негде око 23 мртвих, не знам 23, 24.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је пре тог дана о којем Ви сад говорите о том нападу, било неких напада на Ловас?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ја не знам, ја мислим да, немам појма, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да ли је у то време пре тог напада било у Ловасу неких оружаних формација, припадника хрватске војске или полиције?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па биле су страже, биле су страже, чујте сад формалне, неформалне, ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви учествовали у давању тих стража?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали, на којој локацији сте били, да ли сте увек били на истој локацији?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Био сам код млина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико вас је било на тој стражи?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Нас тројица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали нешто од наоружања?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која је сврха била тог стражарења и држања тих стражи?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Откуд знам која је сврха, ишли су с нама заједно и Срби ради пшенице, паљења пшенице раније и све заједно је то ишло као стража.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да је пре тог напада на Ловас било неких преговора између представника Вашег села и неких војних власти да се не напада Ловас и да се све то мирно реши?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не знам, ја нисам био укључен у то уопће, немам појма, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У које време је почео тај напад о којем Ви говорите, које доба дана, да ли се сећате?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ујутро негде око 7, пола 8, ја мислим тако, немојте сад држати за реч да је то пола сата или сат времена прије, касније, то стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваша кућа у којој улици се налазила?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У којој улици се налазила Ваша кућа где сте Ви живели?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Према гробљу, 400 метара, 300 метара од гробља, Владимира Назора б1.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је у том породичном домаћинству живео у тој Вашој кући поред Вас?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: У мојој кући које домаћинство мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да ко је поред Вас?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Син, снаха, двоје деце, кажем један је био 22 месеца, један је био 6 месеци и ја и супруга.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте Ви чули кад је почео тај напад, због чега сте отишли у подрум?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Узмите Ви, због чега би Ви отишли у подрум, да ли би Ви остали горе кад су почеле гранате по кући нашој, ја Вама постављам питање без обзира зашто смо отишли у подрум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је отприлике трајао тај напад?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па ја не знам али су нас истерали из подрума и затворили, немам појма ко је био, уопће не знам, не познам у том страху, ми смо тек сутрадан око 9 сати смо изашли из подрума и то је дошао шогор и рекао је каже ево прошло је ајте ви изађите напоље, нас су затворили и рекли да не смемо напоље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тог првог дана у току самог напада, односно после напада да ли је долазила нека војска код вас?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тог првог дана, значи након извесног времена после тог гранатирања да ли је дошла некак војска код вас у кућу?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Рекао сам кад је био напад дошли су неки, то немам појма ко и у подрум ће убацити бомбу и ми смо изашли ван и они су нас затворили у подрум и до сутрадан уопће нисмо излазили, тако да немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је било тих војника који су дошли код Вас?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не знам колико је било, било је њих више а немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате како су били одевени, како су били обучени, да ли су имали униформу или у цивилу и ако су имали униформу какву униформу можете ли се сетити како је изгледала?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Тај пут нисте могли ни видети, ни чути него знате кад вам је оружје у прстима тако да нисте могли видети, углавном траке су имали на глави, траке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су тог првог дана кад су вам рекли да идете у подрум, улазили у Вашу кућу да врше, евентуално да нешто претресају и да нешто траже?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немам појма, тај дан немам појма јер смо били доле у подруму, али све дане, сваки дан је било и ујутро и увече, запретили да не смемо никауда, да ће нас потући и да ће пуцати ако нађу метке, уствари подмештене сигурно и стално усташе, усташе и то јесте било све до 10.-ог малтретирање, све до 17.10.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Вашим ранијим изјавама између осталог сте навели да је једног од тих дана извршен претрес у Вашој кући и да Вам је неки новац узет?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте, то не знам ко је извршио и јесте 53.000 марака је однето а ко је однео то не могу знати јер били смо у подруму до сутрадан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате када, да ли на тај дан напада или касније?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате кад Вам је претрешена кућа и кад Вам је узето тај новац?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немам појма, кад смо сутрадан изашли из подрума то је било све испревртано и побацано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви након што сте изашли из подрума, да ли сте имали некакву радну обавезу до тог 17.-ог?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, рекли су да никуд да се не миче од куће, ако се макне да ће ме убити и да морамо чекати код куће сви, у ствари не смемо се макнути од куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко вам је то рекао?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немам појма који су то били, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тих дана виђали било кога од Ваших мештана и ако јесте да ли су били униформисани, наоружани од Ваших мештана?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Тих дана нисам никог видио од наших мештана, никога до 17.-ог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте у Вашим ранијим изјавама да ту негде у Вашем комшилуку да се пекла ракија, да су долазили ти и да сте једне прилике ту затекли и Милана Радојчића?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, то нисам изјавио, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том времену од тог првог дана па до 17.-ог, да ли сте чули да ли је у селу успостављена некаква власт и ко је у тој власти?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немам појма, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за то време да се неки објекти у селу користе за неке привремене затворе где се људи доводе, саслушавају, малтретирају и томе слично?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Никада чуо, никад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тог 17.-ог рекосте дошли сте пред двориште те механичке радионице Земљорадничке задруге, ко Вас је и на који начин обавестио тамо да дођете?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ишао је кроз село и обавештавао је да се сви до 50 година јаве горе ту пред задругу у ствари, то је било 17.-ог после подне, тамо негде око 4-5 сати, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из Ваше куће сте само Ви отишли?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само сте Ви из Вашег домаћинства отишли да се јавите?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Исто сам отишао тамо, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте дошли тамо колико вас је за то време док сте се скупљали колико вас је отприлике било мештана и да ли сте били испред улаза у то двориште или сте већ сви улазили тамо?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не могу Вам рећи тачно, али било је можда до 50 све док се то окупило, док се купило до предвече, је ли. Кад су нас пребацили преко од задруге, преко у двориште механичке радионе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док сте се скупљали ту испред улаза у то двориште, да ли сте видели да ли је ту око вас било некакве војске?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Било је, како није било, али не можете познати ко је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете сетити какву су униформу имали ти војници?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па ја мислим да је била шарена и војна униформа СМБ, било је свакаквих у ствари, то не можете баш описати све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај улаз у то двориште колико капија има?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Капија и врата и у механичкој радиони има исто велика једна капија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На коју, на ту капију улазите на велику или на малу?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Улазили смо на врата, капија је била затворена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ту било претресања приликом уласка у двориште?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су вас претресали приликом уласка у двориште?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесу, јесу, на портирници се сваки морао руке горе и раширити ноге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: При том претресању да ли је било физичког малтретирања?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте и сам сам добио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ти који су вас претресали да ли се сећате какву су униформу носили?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не знам, немојте ме то питати те детаље какви су, нису били цивили углавном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте ушли у двориште шта сте затекли ту, да ли већ нешто било унапред припремљено или где ћете се сместити, како ћете се сместити, у ком распореду?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Биле су клупе или су се клупе носиле, сад ја немам појма баш али клупе и ту смо на тих клупа седели до ујутру, малтретирање и батине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то малтретирање почело одмах након што сте сели на те клупе?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ти што су вас малтретирали колико их је отприлике било и шта се све ту налазило у том дворишту?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ми смо се налазили, немам појма шта се налазило и колико је њих било, не бих Вам знао рећи али више од 10 је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ту био неки митраљез?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је био постављен?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Био је постављен горе у ходнику, ми кажемо у трему и ту је био Новаковић мали, како му је име е сада вам ја не бих знао рећи, Мига, како су му рекли, Миодраг Новаковић од Милорада син он је намештао на вреће од пјеска и упро је на нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете сетити од тих 10-ак колико их је било тих који су вас у том дворишту чували, да ли су вас сви они малтретирали или сте могли уочити да се при томе појединци или неколико њих у томе нарочито?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немам појма да ли су сви или је, али углавном малтретирање, сад баш да су сви то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се неко појављивао у тим касним послеподневним часовима или увече да вам се обрати, да вам нешто каже, да ли је неко долазио с неким списковима, са неким прозивањем?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па ја мислим да је било ујутро спискови, ујутро, сутрадан, значи 18.-ог ујутро прије тога масакра, да ја назовем тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте увече тог 17.-ог увече видели, односно да ли је Љубан Деветак долазио у двориште?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Нисам Љубана, не нисам га видео до сутрадан, до 18.-ог, никога од Ловашћана, једино што је био док су били тамо вани био је, како му је име, Седлар са пушком и био је у униформи са пушком М48 ваљда је имао, Седлар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, нисам чуо име.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Седлар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у току те ноћи неко од вас одузимао новац или неке вредне ствари?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте ујутро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ујутру? Можете ли нам мало описати то мало опширније како се то догодило?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ја сам добио батине и морао сам дати новчаник, мени је узето 3.000 марака и онда је наредио овај што је

мене и убо, наредио да се иде купити новце и то су два брата Пањика ишли у капама и купили новце, Петроније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у току ноћи чули и ујутро како се они међусобно ословљавају ти који су вас чували, по имену, презимену, неком надимку или томе слично?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесам, али ја сам заборавио, углавном Петроније, био је Никола, Драган, имате ту све, све изјаву што сам дао колико сам се ја могао сетити, да ли су то имена права или нису, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад почиње ујутро тај масакар, како сте Ви рекли 18.-ог ујутру и како почиње?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Почиње издвајање једно по једно, не знам колико, можда једно од 17 до 19 је издвојено из те групе преко, ту сам био и ја и онда је почело све батињање кундацима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где почиње?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Негде око пола 8, добро не знам, ајд сад да кажем пола сата, сат времена прије, касније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се то јутро појављује Љубан Деветак ту?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То јутро је био Љубан, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се он ту појављује пре тог батињања или у току или после?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То не знам, знам кад сам ја био убоден да је Љубан био тамо 2-3 метра, метар, шта ја знам он и Воркапић, како му је име Илија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он могао видети да вас неко физички малтретира?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте видео је, како не, не само мене него све друге који су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете сетити по имену поред вас од тих мештана ко је нарочито физички малтретиран, тучен?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То што сам ја видео био је шогор мој Видић Марко, он је доведен горе из собе размрскане главе, мали Јоја Туркаљ, он је исто био сав крвав, исто одозго доведен а ударили су Сабљака Ивана, њих два брата је било, ударили су кундаком, знам да је пао и да је гребао рукама и ногама по бетону, шта се десило, у том моменту сам и ја добио, тако да више ништа нисам знао а и брат му је био Марко, њих два су обадва погинула, био је Милко Кесар у тој групи, било нас је, не бих ја могао наредати ко је све био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то физичко малтретирање се одвијало само у том дворишту или су негде издвајани, вођени у неке друге просторије и тамо малтретирани?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па горе шогор је доведен из горње просторије и Туркаљ мали, Јосип Јоја су га звали, они су дошли оданде крвави. Шогор, кажем да је дошао излупане главе, сав је био крвав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви били још при свести, односно да ли знате да ли су то јутро ту били или су доведени отац и синови Лукетићи?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ја нисам их видио, али кажу да јесу они доведени и да су били ту, то ништа о томе не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да ли је у то време док сте још били присвести?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате док сте још били при свести да је нека војска улазила у неким униформама ту у двориште, изузев ових који су вас физички малтретирани?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немам појма, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте се освестили да ли сте ту били сами или је било још неколико Ваших мештана и шта се догађало након тога, ако се сећате?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ди мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То јутро кад сте се освестили, да ли сте затекли ту те Ваше мештане са којима сте били ту ноћ или само неке од њих?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ја кад сам се освјестио, кад сам се освјестио ја сам био напред у соби, у соби напријед од улице и немам појма. Знам да је дошла од Рајка Ловрића, како се зове она, мислим Ката, и да ме је нудила кавом и како сам дошо к себи немам појма. Онда су ме метили и хтјели су за Митровицу. Међутим ту су ме дочекали у Шиду, један у ствари и скренио је да идемо у Дом здравља код њих и ту ме је тај малтретирио цијело време док ми је овај шио рану. Знам да је доктор опоменио да ето да престане, да он има његов посао, а кад буде завршено онда он више није надлежан и с њим је била сестра, мислим Пинтеровић нека која је медицинска, тако да мене кад су враћали онда су ме у полицијску, милицајску станицу у Шиду испитивали. Знам да ме је овај један малтретирио и онда сам, пито ме је ли имам исказницу, личну карту,

то ми је остало па сам показао. Знам да ми је реко да сам Маријан МАЂАРЕВИЋ. да би другачије прошло, међутим ја сам Марин, и кад су ме завршили с тим испитивањем знам да је реко, како се презива, Видовић да је реко овоме што ме је возио да поздрави Љубана, иследник Видовић да поздрави Љубана, како се зове овај што ме је возио, Радовић Миле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кад сте се вратили у Ловас где сте отишли, где сте се сместили?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Кад смо се враћали ту је било, са мном је хтјела ићи једна трудница која је ишла да се породи од Цоњар покојни је, њега су убили онда, и она је отишла за Митровицу и тај дан се ваљда породила и ми смо ишли натраг ја и она, ја и свекрва њена и кад смо дошли до минског поља ту су лежали мртви сви и знам да је она скочила у ауто онако, да је заплакала «мој Ива је ту, каже, мртав», то знам да је то било језиво јако, ту су били мртви лежали скроз ту минско поље ди је. Кад сам дошо кући и дошо сам у своју кућу и прије тога нег што сам дошо жена ме дочека и снаја и каже «да су рекли да ће ме доћи убити, да ће нас потући све, да не смемо никуд из куће». Међутим онда је она замолила и Радовића да некако подузме да се то не деси, јел, тако да ето није онда, е онда смо отишли код стрина Кате Радојчић, то је Љубанова пуница и тамо смо били петнаест дана, петнаест дана, онда смо се вратили у своју кућу тако да смо били још мјесец и по дана онда смо успјели уз Међународни црвени криж изаћи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Након тог трагично догађаја на минском пољу и кад сте се вратили кући и наредних петнаестак, двадесет дана, да ли сте чули од некога, да ли сте с неким разговарали ко је преживео то минско поље и о свим тим догађањима, да ли имате нека посредна сазнања шта се то догодило и како се догодило?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, не, нисам, јер ви нисте смјели ни с ким ни причати, ни састајати се, то је био толики страх и да је то јако било гадно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте од раније познавали Милана Девчића?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да, како да не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта је он био након тог напада на Ловас и како се понашао, да ли имате било каква сазнања о његовом понашању у то време након напада на Ловас и наредних дана?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То не знам, али сам ишо ја, мислим сутрадан кад је напад, ишо сам јер су ми рекли, сусједа ми је рекла да је мој син погинуо, да су нашли не знам колко њих мртвих доље у Бечки, ја сам отишо да чујем и Милан је Радојчић био ту у тој код Боре Кесера у кући. Кад сам ја њега пито он је мени одговорио, ја сам се изненадио, имо је униформу, мислим да је милицијску униформу, кад сам га ја пито јел зна је ли ми Ратко убијен, је ли Ратко међу њима убијеним, он је мени реко каже «ти треба да знаш ди ти је син», тако двапут и ја сам плакајући окренио се и отишо кући, тако да једино онда био с њим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се, нисам добро разумео, ко Вам је то рекао Радојчић или Девчић?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесам ја реко Радојчић? Опростите Девчић, Девчић Милан је био, ту сам ја, ако сам, сад сам погрешно али Девчић Милан, Мића, Мића Девчић то ми је он реко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ранијим изјавама, између осталог, сте рекли да сте 12.10. код комшије видели Милана Радојчића да сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али је и рекао да остаје при свим ранијим изјавама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Подсетићу га шта је конкретно рекао можда се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас молим да се цитира, то сви радимо овде у судници раније изјаве, ако се не сећа по ЗКП-у може суд да прочита, у овом случају тужилац оно што је раније изјавио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи 12.10. код комшије сте видели Милана Радојчића, он је приметио да Ви плачате и питао Вас зашто и да је тад Вама пришао и представио се као капетан Милан Радојчић?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, не. Ја сам реко да сам дошо код Милана Радојчића, стојим при своме, код Милана Радојчића нисам знао, у ствари рекли су да је он капетан тамо да. Ја сам дошо код Милана и замолио га да ми каже да ли је мој син међу мртвима и он је мени реко каже «ја мислим да ти треба да знаш ди је твој син», а кад сте питали за Радојчића да је за ракију то нисам изјавио и реко сам изјавио сам да су код сусједа пекли ракију али Милана ни Радојчића никога од сељана нисам споменио јер нисам видио и нисам мого то, није могло ући у спис ако то нисам реко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се извињавам, поново је дошло до малог вероватно неспоразума, поново сте рекли да Вам је за сина то рекао, сад сте рекли Милан Радојчић, а претходно сте се исправили казавши да је то рекао Милан Девчић, па Вас молим.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Милан Девчић, Мића Девчић да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, Мића Девчић.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Мића Девчић и то сад стојим при томе, тако мислим да је и у записнику требало бити записано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте уопште тих дана виђали Милана Радојчића и да ли сте били у било каквом контакту са њим? Милана Радојчића поново Вас подсећам, не Милана Девчића.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Никада до тад како сам Вам сад причо, у тој ситуацији никада, само тај пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала Вам. Немам више питања.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Молим.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Добар дан господине МАЂАРЕВИЋ.у, ја сам адв. Здравковић, бранилац опт.Деветак Љубана.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Добар дан.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Рекли сте 17.-ог да нисте видели Љубана Деветака али да сте га видели 18.-ог, можете ли са сигурношћу да се сетите како је био одевен, мислим шта је имао на себи?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Униформу је имо, а да ли је имо СМБ то, ја ипак мислим СМБ да је он имо униформу.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте сигурни?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: А јел сам сигуран? Јел би Ви били након деветнаест година сигурни.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па не, питам Вас, питам, рекао сам са сигурношћу ако знате, мислим.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не знам ево, ајде нисам сигуран, али у униформи је био.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да ли знате шта је он по функцији био у селу тамо мислим који је задатак имао?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Колко сам ја чуо да је био командант села.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Одакле су Вам та сазнања?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па то су причали и данас прича и причали су и прије. Није се никад представио, нити сам ја с њим комунициро, може потврдити.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте лично комуницирали са њим било када?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па били смо добри сељани, кад се видимо поздравимо иначе никад, као и са свима, никада неке пословне комуникације никада.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Обзиром да сте по позиву његове таште били петнаест дана у тој кући, можемо ли закључити да сте између осталог имали поверења и у њеног зета Љубана или само у госпођу која Вас је позвала да Вас заштити на неки начин као Хрвата и Вашу породицу?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па ако гледате на неки начин да, јер то једини спас био, једини спас који нас је могло уопће извући.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Хвала Вам. Овде сте рекли кад су Вас тукли да је Љубан био ту на пар метара са цигаретом у устима.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Не говорите додуше ни да је у униформи ни да је у цивилу, међутим мало касније о истом догађају Вас је неко напао ножем па онда му је Деветак рекао «Марш», да ли остајете код тог?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Молим?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не. Није точно.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Хоћете да Вас подсетим шта сте изјавили, «А након што ме је већ убо ножем поново је кренуо један четник Петроније али га је оптужени Љубан Деветак отеро речима «марш» на шта је овај Петроније реко «опрости».

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да, точно али нисте претходно рекли ко је мене извуко.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па добро нисам хтео, намерно сам то пропустио ако се сетите да Ви то кажете, а не да Вас ја наводим.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, јел можем ја рећи.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Наравно, наравно, изволите.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Кад је било то најгоре, е кад сам био убоден и дигао се онда је један, рекли су му Жути, он је извуко тројицу или четворицу мјештана и сусједа мојих. Ја сам замолио њега да извуче и мене и реко сам му, обратио сам се тако да уопће нисам крив, у ничем нисам учествово да ме спаси ако може, да имам код куће жену и снаху и двоје малих дјеце у јастуку. И он је мене погледо и уватио ме је, почео ме је водити горе у тим је овај трчо, или је трчо или ишо за мнош Петроније што ме је и убо, и онда му је то Девчић, овај Љубан реко Деветак. Тако да више кад су ме одвели

горе тамо је био Паша Антун и био је Јосип неки, ја не знам сад презиме, и био је Ђаковић Иван. Кад сам дошао к себи није више никога било у соби, а то сам претходно реко.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Хвала Вам господине Мађаревићу. Реците ми само још, да ли се сећате шта је Љубан радио, је ли издвајао неке људе евентуално или нешто то јутро 18.-ог?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Није ништа радио, стајао је тамо.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Реците ми је ли било неког списка? Како сте одређивани да се постројавате тамо, је ли по неком списку, чини ми се да сте споменули неки списак?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Био је списак за издвојавање то јутро, списак. Било је, мислим, опростите, мислим да је било два списка, једни за радну акцију, једни су били издвојени овако, ту сам био и ја.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Је ли Вам познато ко је сачињавао те спискове, ко их је правио и када?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па ја сад то не могу рећи.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А ко је читао ујутру?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: И то не могу рећи.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Је ли читао, Ви сте видели да он чита или како вам је саопштавано да, како је Вама лично саопштено да станете на једну страну?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ништа, ништа нама није саопштавано, знам да је било речи ови први који су читани да је то неки вод за посао, обавезу неку.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Је ли то читао неко у униформи?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не знам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Не знате?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не знам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Хвала Вам. Немам више питања.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Молим.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине МАЂАРЕВИЋу, Бранкица Мајкић адвокат Милана Девчића. Ја бих Вас најпре питала у вези са сеоским стражама о којима сте говорили ако можете да нам кажете када сте почели да држите сеоске страже?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Нисам Вас госпођо разумио, јако тешко Вас разумем, морате мало, јер теже схваћам, разумем.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Када сте почели да држите страже у селу, да ли можете да се сетите?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па то је било негде већ у трећем мјесецу 1991., који дан не бих Вам знао рећи.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И колико је људи учествовало у давању страже?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ма два, три, или шта ја знам, ненаоружани углавном, барем ово ди сам ја био, а то они знају да, Јосип Радочај, Марко Свирач и ја, јер они су били још старији од мене десет, дванаест година, онда можете знати, а ја сам био педесет година, каква је то била стража.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Мислила сам укупно из села колико је људи узело учешће у томе, не на једном месту, то сте рекли?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То не знам, то не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ви сте рекли да нисте имали наоружање, да ли Вам је познато да су други који су давали стражу да ли су они имали оружје неко?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли знате где су били други пунктови?

Ви сте били на млину, ако сам Вас разумела, је ли тако?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немам појма, ту ди сам ја био знам, ди су други били не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А ко је правио тај распоред?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: И то не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. У изјави 1993. године говорили сте о гранатирању и када сте отишли у двориште код шогора.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да, шогорица је била рањена.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Од чега је била рањена?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Од гранате.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А како се зове шогорица?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Марија Видић.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То је Марка Видића супруга?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Марија Видић.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Говорили сте о Латас Јустини коју сте такође затекли.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да, чика Милан Латас је на мјесту мртав био, а она је тражила помоћ и плакала је жена у врата у кући, то је све око мене тамо сусједи.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То је улица Владимира Назора, је ли тако?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То је улица Владимира Назора?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А како је Милан Латас погинуо?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немам појма како је, али од гранате, јер добила је Видековићева кућа, Марина Видића и добила је Марка Видића то су све куће у размаку од двадесетпет до тридесет метара, ове су две једна до друге, а она преко је тако отприлике, двадесетак метара колика је улица.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли Вам је познато да је још неко у Вашој улици страдао од гранате?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Шта, да ли је?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је још неко у Вашој улици страдао од гранате, био убијен или рањен?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па мислим, не могу Вам сад рећи, мислим да није осим Латаса, шогорице, Латас је био мртав на мјесту, тај дан мислим да није, не могу се сјетити.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Говорили сте о војсци која је дошла до Ваше куће да су имали траке на главама.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да колко сам ја видио, да ли су имали сви или један или два то не могу рећи.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли сте касније у селу видели војнике са тракама на главама?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте касније виђали војнике са таквим тракама?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да, тај који је мене извуко он је имо, тај што су му рекли Жути, он је мене извуко, он је имо траку на глави, преко главе, преко чела.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Говорили сте 1993. да је син Ратко узео пушку и торбу и рекао да се иде борити, па сте касније видели.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Он је узео пушку и отишо је остраг, ми кажемо гувно, на задњу страну и отишо је и уопће више нисам чуо за њега ништа. Он је имо ловачку пушку.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И рекли сте између осталог и да сте кроз прозор видели још младића који су трчали са пушкама.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, нисам никог видио, јер мој син је отишо и пријатељ, од моје кћерке свекар, они су отишли на башчу и отишли су онда са конвојом.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: 1993. сте били изричити, то је страна 4 записника ја ћу Вам предочити «да међу њима», мисли се на

17.октобар, «до тада нисам, то тврдим, уочио нити једног мештанина Србина», и онда опет понављате на истој страни «нити једног од осумњичених до хапшења Вашег хапшења 17.октобра нисам видео». Данас сте такође на питање тужиоца «да ли сте видели мештане Србе тих дана» рекли да до 17. никога нисте видели, да би данас скоро двадесет година после догађаја говорили да сте видели Милана Девчића, јесте сигурни да сте разговарали?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То сам ја изјавио и од тог не бјежим. Милана Девчића ишо сам да видим јер мој син жив, а никада нисам споменио да сам ја видио негде Милана Девчића, само у тој ситуацији.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кад је то било?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То је било, јел то био 11. или 12.10. после напада. Никада нисам изјавио да сам Милана видио или Милана Радојчића, Мићу Девчића, Милана Радојчића на ракији или негде то је додано, то нисам никад изјавио.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А где сте видели Милана Девчића?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Реко сам, хоћете још једном да поновим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, рекли сте у кући Боре Кесера.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Пред зградом Кесера Тоне тамо је био, тамо је била милиција и он је био напољу и кад сам ја дошо и пито га ди ми је син јел зна, каже «ја мислим да ти треба да знаш». Хоћете још једном да поновим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, само ми реците како сте знали да је милиција у кући Боре Кесера, ко Вам је то рекао?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ко Вам је рекао да је милиција у кући Боре Кесера, како сте знали да одете тамо?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па од других, ови који су били кажу милиција је тамо и тамо сам ишо да видим. Не морате у селу ићи јер знате све ди се шта дешава ипак.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Питам Вас зато јер Ловас пре 10.10. имао сеоску полицију или било какву полицију?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам. Немам питања више.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Молим.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан господине МАЂАРЕВИЋ.у, ја сам Градимир Налић адвокат Милана Радојчића, трећеокривљеног.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Добар дан.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја ћу пробати кратко да Вас питам, рекли сте да је после пада Товарника дошло нешто избеглица па и Ваших рођака и пријатеља у Ловас. Да ли је међу њима било и лица која су била у униформама бивших бранитеља рецимо Товарника, драговољаца или припадника ХВО?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Код мене нико није био.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не мислим код Вас, него да ли се у село Ловас.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, то нисам видио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте видели?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Нисам видио то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. Реците ми молим Вас да ли је у околини Ловаса по Вашем сазнању постојала, или у Ловасу, постојала нека јединица хрватска било полицијска било војне структуре, да ли Вам је то познато?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не знам то.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте у Вашем исказу из 1993. године који сте дали на Ријеци ако је тај исказ тачан између осталог изјавили да сте када је почело гранатирање села кроз прозор видели једну групу младића чини Вам се наоружаних ловачким пушкама који су пошли негде ван села и рекли сте тада да Вас је то подсетило на Вашег сина који је такође напустио село са намером да се придружи некој нашој јединици, па којој би се то јединици они придружили ако нема јединица у околини?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Господине драги, ја то нисам изјавио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли, ја ћу само молим Вас за секунду госпођо председавајућа, да ли можемо да покажемо господину МАЂАРЕВИЋ.у овај оригиналан записник са његовим исказом како би он могао да види да ли је заиста он то изјавио, јер овде има крупних разлика у односу на записник из 1993. године са Ријеке, па Вас питам да ме посаветујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, свака страна је потписана, нема потребе да показујемо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, ми имамо фотокопију, ја немам оригинал, ја бих волео ако је могуће да му се предочи оригинал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па оригинал се налази у списима Жупанијског суда у Вуковару и сами знате да није у овом предмету.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, онда да Вас замолим, али то ћу касније кад будем предлагао доказе, да сада сведока не мучимо. Само тренутак молим вас, реците ми молим вас, ево и мало час на питање колегинице Мајкић Ви сте говорили о томе да никога од овде окривљених Ваших мештана, да тако кажем, нисте виђали пре 17. у селу, лоцирали сте овај одлазак код Милана Девчића за једанаести или дванаести месец, ако сам Вас ја добро разумео.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, десети мјесец сутрадан напада.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Десети мјесец, сутрадан напада.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Дан после напада, значи 11. или 12.10.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: 10. је био напад, да ли је то био 11. или 12. јер био је проглас да се морају сви пријавити у опћину.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, јесте ли раније некада изјављивали то о том сусрету, јесте ли неке раније говорили о том сусрету неком од званичних органа где сте давали исказе код судова, јесте спомињали тај сусрет, сећате ли се?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Са Миланом Радојчићем?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Девчићем.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Са Мићом Девчићем?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тако је, или сте се сад сетили?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да, па то сам у изјави и дао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То сам у изјави дао и ту већ три, четири пута.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ми немамо ту изјаву у којој Ви тако нешто.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па евос сад сам реко да једино што сам био са Мићом Девчићем то је мој сусрет био с њим, једино то и сад понављам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми молим Вас у том периоду од 10.10. до изласка Вашег из села односно ајде ближе до 18. да ли сте виђали Радојчића још једном питам, и знате ли како је био обучен?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Радојчића да, јер Радојчић је мене возио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Милана?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Радојчића Милана.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где Вас је возио Милан?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Возио ме тај дан кад смо одлазили он и овај Продановић, они су возили снаху и двоје дјеце у Шид на влак, а Рудић Миленко је возио мене и моју супругу, тако да смо ишли једни за другима исто аутом су ме.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли можемо да закључимо нешто о томе како Ви доживљавате тај њихов један гест у односу на Вас и Вашу породицу?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па како доживљавате ако Вас неко спаси, одвезе на станицу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја Вам се захваљујем. Реците ми молим Вас, Ви сте у свом исказу говорили и нешто о, како сте тада назвали то радној обавези која је била при задрузи уведена, а како кажете после 10.10. да сте Ви то касније сазнали тек кад су тамо издвајали не знам радни вод итд., реците ми коју врсту људи су ангажовани тамо били или какав профил радне снаге по Вашем сазнању је био ангажован у задрузи тих првих дана?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Углавном колко знам око одржавања струје или шта ја знам, у задруги углавном.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли се углавном ради о људима који су и раније радили у задрузи односно до тог догађаја или везани за њу на неки начин сличан?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па не знам баш точно, мислим да није баш било, него једино ко је имо неке струке или нешта, у ствари немам појма.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, ја Вам се захваљујем. То је то, хвала Вам најлепше. Пријатно.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Молим.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Бранилац окривљеног Димитријевић Јована. Ја бих Вас само молила један кратак детаљ ако можете да се сетите. Данас сте споменули да сте у моменту одвођења из дворишта у просторије које су се налазиле у дворишту пољопривредне задруге рекли «Паша Антун је био горе».

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли бисте били љубазни да ми кажете ко је Паша Антун?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Паша Антун је један мјештанин старији од мене двије године, добри сусједи, обични човјек, млинар до тада.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Будите љубазни кажите ми да ли знате шта се са тим господином после дешавало?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Од момента кад сте га видели у тој просторији?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не знам, нисмо никада ни причали о том, ни иза тога.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Док сте се налазили у тој просторији јесте га питали откуд он ту?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Молим?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте га питали кад сте били у тој просторији како је он ту дошао?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не знам, они су, њих тројица су била ту наслоњена на прозоре од улице.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И само бих Вас замолила још ово питање да ми кажете, да ли сте видели господина Пашу Антуна у време кад сте Ви изашли из дворишта задруге да ли је остао у задрузи кад су Вас одвели значи код лекара да Вам пруже помоћ, да ли је он остао?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немам појма, реко сам Вам, ако сте разумјели, кад сам ја дошао к себи никога више није било, колико се ја сјећам, осим Кате Ловрић и њих пар жена тамо које су биле у кухињи.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. И само бих Вас нешто питала. Данас су Вам и од стране тужиоца и колега бранилаца предочавани поједини делови Ваших изјава које сте давали током ранијих година – 1993., сад не знам тачно, да 1993., 2007. године и Ви сте негирали да сте нешто казали што Вам је речено. Да ли сам ја то добро разумела?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немам појма, био сам на суђењу Воркапићу кад је то било, мој исказ што је то је пред вама то је сигурно.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Па управо због тога Вас питам. Да ли је ово што данас износите, што данас саопштавате оно што је истинито и што одговара чињеницама које су се дешавале у периоду 10. до 18. октобар 1991. године?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте, то је то што вам данас говорим.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Пред Окружним судом у Ријеци 26. ожујка 1993. године ово лице за које сте изјавили да се зове Петроније, изјавили сте да је на глави имао или личку или црногорску капу с ресама, а на лијевој руци имао је истетовиране грбове република бивше Југославије. Да ли остајете при тој изјави?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Нисам то рекао да је имао бивше Југославије, не. Ја сам рекао да је био истетовиран и да је имао око сабље змију истетовирану колико сам ја то видео.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја ћу Вам прочитати изјаву. Страна 5, задњи пасус: «Тог Петронија ја сам први пута видео, а још нам је на рукаву, односно исправљам се, на лијевој руци имао је истетов», нема до краја реченице, «грбове република бивше Југославије»?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ја мислим да нисам то рекао него што сам ово прво рекао то је тачно, Ви мало погледајте па ћете видети.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја молим председника већа да прочита страну 5, последњи пасус ово што сам ја прочитала, пошто очигледно сведок сумња у исказ који сам ја цитирала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта Ви сад мени, тражите од мене да ја читам. Дајте молим Вас ако.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Оспорава оно што сам ја прочитала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сад?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па ја сам тражила од Вас, значи да Ви прочитате овај део исказа и записника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад председник већа дође на ред за испитивање прочитаће оно што сматра да је битно. Вама је пружена могућност, сваком да цитирате нешто из исказа. Сад Ви тражите од председника већа да чита нешто што Ви сматрате.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Добро, у реду. Да ли Ви сумњате у ово што сам ја прочитала да није тачно, да не пише ово у записнику?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Сигурно није тачно, сигурно.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: И значи ја то нисам добро интерпретирала?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па шта би Ви хтели да ја то кажем да је то тако?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Не, само питам да ли мислите да ја то нисам прочитала како пише у записнику?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немам појма, углавном ја сам Вам рекао како је.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Добро, хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, имају ли питања? Изволите господине Деветак.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан, Љубан Деветак Марине.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Добар дан.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питао бих те Марине, обзиром да ти практички од рођења живиш у Ловасу, да ли је теби било познато да та кућа у којој си био код бабе Кате Радојчић да је ту кућу она правила, односно њезин супруг Душан покојни и ја и моја супруга заједно?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реци ми, ти си спавао у соби до улице на француском легају са својом супругом, је ли тако?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесам, јесам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А у соби до те собе исто до улице, улазило се из истог предсобља је била твоја снајка и та деца, унучад твоја предшколског узраста, је ли тако?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Љубане, није тачно, спавали смо сви заједно у једној тој соби.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А ко је у оној другој спавао?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, неважно.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Тачно је да смо сви били у тој соби.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Из тог предсобља, кад улазиш у предсобље с леве стране купатило, с десне WC, је ли тако?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па ваљда је тако колико се ја сад сећам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ипак си био 15-ак, 20 дана, морао би се сећати?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: 15 дана сам, тачно 15 дана.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сте се хранили заједно баба Ката, деда Дуле, ти, твоја породица?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Обавезно добили смо јести, нисмо били гладни.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Твоја супруга и баба Ката су практички кувале заједно, је ли тако?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Шта су?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Заједно су спремале храну, кувале?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па ваљда је тако точно, били смо сви заједно и знаш добро да се нисмо кретали.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је точно да је др Качар долазио свакодневно ту да те превија?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Др Качар је долазио једно 3-4 пута и вадио ми конце, точно је.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Да ли си мене некад виђао ту у тој кући?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Једанпут или два пута, ту сам изјаву давао, кад си ми понудио, кад сам ја пао у несвест два пута, да си понудио да се мене вози за Митровицу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питам те у кући бабе Кате Радојчић, односно Душана Радојчића да ли си ме некад виђао?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Једанпут или два пута, не знам, мислим једанпут или два пута, мислим више не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Отприлике у којем времену, пре подне?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не знаш или се не сећаш?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не сећам се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. А реци ми да ли се сећаш да је ту боравила и моја шогорица, односно свастика Амбринац Мира у исто време?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте, точно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала. А је л' се сећаш да је у исто време док сте Ви боравили у тој кући да су долазили Сомборци, Владе Сомборац, његова супруга, деца, јеси ли их виђао?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Точно је.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала. А реци ми, спомињао си неког војника Драгана, је ли тако?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да. Не знам шта је војник или, углавном спомињао сам имена.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не питам те је ли знаш име, име Драган си спомињао. Да ли се сећаш да је тај младић ноћи боравио у оном другом предсобљу из којег се излазило у доње двориште?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ја то не знам, нисам познао никога, стварно нисам и данас те фаце уопће не познам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. А реци ми Марине кога се још од жена сећаш тамо из те кухиње у задрузи тог несретног дана кад си био убоден, односно расечен итд?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ево то што си ти навео?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кате Ловрић се сећаш, то си рекао. Да ли се сећаш Мире Амбринац?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да, да, то сам рекао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се сећаш Миљковић, ове учитељице, Милана Миљковића супруга?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Она је била мене прегледати.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Била је присутна значи тамо, је ли тако, тога дана?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Једанпут или два пута.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се сећаш још кога од тих жена горе?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питам те за кухињу тај дан, кобни кад си рањен?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То не знам тај дан кобни али у размаку тих 15 дана не могу се сетити, али мислим да је била и Валерија од Владе матер, је ли.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није, бркаш, сад смо прешли на кућу и породицу Сомборац. Да ли се сећаш, ајде сад кад си се вратио поново на кућу да је долазила и Марица Лутровић?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Е, то не знам, стварно не знам, можда да је ја нисам видео, а ти знаш да ја нисам излазио из собе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, знам био си стално у соби, знам.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реци ми горе тај пут, тај дан кад си рањен осим Кате Ловрић и Мире Амбринац да ли се сећаш да си видео и ту Миљковић Аницу учитељицу, Миланову жену?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте њих пар али све не могу ти рећи ко је био, али Миљковић Аница је била, Мира и Ката и мислим да је била од Милана Рендулића жена.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ковиљка.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ковиљка да, тако се зове.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ковиљка, је ли тако?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Можда је још неко био, стварно не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У реду. Реци ми да ли се сећаш то јутро да ли си видео Милана Миљковића да је улазио тамо у ону канцеларију побочну?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Мислим да Милана нисам видео никада, мислим да нисам сигурно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Сећаш ли се можда покојног Римара?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да то јутро си га виђао?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не сећам се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не сећаш се? Добро. А реци ми Марине да ли се ти сећаш да ли си ти мене заиста икада видео у униформи, баш да се сећаш?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Прије тога никада, не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Прије тога, али кад си ме, ајде рекао си да си ме можда видео, али се не сећаш?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не можда, него тај дан кад сам ја био убоден онда си био у униформи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реци ми јеси ли ме видео у тој кући где си боравио, икад у униформи, рекао си да сам долазио, је л' се сећаш да сам био једанпут или два пута? Јеси ли ми видео у шеширу, у дугачком мантилу?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То ти не могу рећи једанпут или два пута.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Али се не сећам у каквој си униформи, одјелу био, али једанпут или два пута сам те видео у кући.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А јеси ли знао зашто долазим?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, онда супруга твоја ми је вадила веш из тих ормара, јер то је моја брачна соба била, па ћемо предложити њу за сведока, можда се она жена сећа. Хвала ти. Имам само примедбе на твој исказ. Ја врло добро знам да сам, кад сам стигао у ту задругу, у двориште механичарске радионице и да сам Марина затекао рањеног ту код тих жена које смо данас поменули и одмах организирао и како је сам рекао, да му се укаже прва помоћ итд. Одговорно тврдим да нисам био доле на том бетону, доле где су људи седели и нисам гледао кад га је Петроније убо, заправо ја и не тврдим да је Петроније јер то нисам видео, али се јако добро сећам да је пошао поново кад сам ја већ био око Марина и да сам му

рекао «марш одатле» и да је отишао. Ово друго стварно се не сећам, односно тврдим да нисам сигурно био јер сам ја дошао доста касно већ пре кретања, зна се кад су кренули они на минско поље, Марин је наравно остао тамо.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Добро, ја тврдим да је то точно што сам ја рекао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У реду, у реду. Срамота ме је Марине да ти кажем да лажеш зато што си озбиљан човек, али овог пута си ипак слагао.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, сигурно не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јер вероватно се бојиш да ћеш остати без пензије ако нешто не слажеш на Љубана Деветака.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, ти можеш сада бити једини сведок шта се у Ловасу дешавало и ко је шта радио и како су се људи звали ти који су били. Једини ти можеш бити сведок и они теби и ти њима.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То су и за мене били странци Марине. Ја за седам дана нисам могао све људе да упознам.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Добро, а за 5 година сигурно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па јесте 5 година сам био с њима пре доласка у Ловас, у праву си.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Живео си 5 година тамо.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Где тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Деветак ако сте завршили с питањима?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Управо гледам примедбе још, али не могу фластер да имам на устима, госпођо извињавам се стварно, госпођо председнице, јер је очигледно оно што је очигледно и видљиво и оно ко шта хоће да види. Видим Марине, обзиром да си донекле данас и био коректан у односу на изјаву коју си дао тамо у вртићу у Ловасу, много ти захваљујем да си дошао сведочити и поздрави супругу и осталу породицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли оптужени даље питања? Изволите Јован Димитријевић. Какву пажњу? Нешто ако није везано за? Ако је примедба онда.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја бих хтео да замолим, овде се барата појмом, сад је и господин Љубан рекао кад су кренули на минско поље, да укажем свима како адвокатима, господи тужиоцу и свима вама, поготово госпођи Наташи да ми нисмо никада ишли на то минско поље. Ми смо ишли у воћњак или евентуално виноград, ми

нисмо знали, овде сви кажу кад су кренули на минско поље, ми нисмо ишли на минско поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то има неке везе с овим сведоком?

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па има, ево сад господин Љубан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није сведок рекао да бисте Ви излазили због сведока.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја се извињавам, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Имам примедбу госпођо председавајућа, што дозвољавате Деветаку да поставља таква питања. Сведок је рекао кога је од жена видео и онда он каже је л' се сећаш да си видео Марицу, па је л' се сећаш да си видео ову, ову и набројао је жене које ће он после да наведе за сведоке и имам примедбу на изјаву сведока који је рекао да су чували пшеницу. Ја не знам да је пшеница имала у септембру, октобру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су чували, шта?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да, пшеницу кад је чувао стражу. Добро, рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема више нико од оптужених питања. Господине Мађаревићу, реците ми да ли је село Ловас било брањено село, да ли је било неке организоване одбране села од било кога, организоване одбране?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То сам рекао да смо ишли пшеницу чувати јер се палило онда и то су ишли и Срби и Хрвати, посебно са мном је ишао Тепавац Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду је то.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То што могу о тој пшеници рећи, иначе друго не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли чули моје питање да ли је било организоване одбране села Ловас, да ли је село Ловас било брањено 10.10.1991. године?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој изјавио коју сте дали Окружном суду у Ријеци 26.03.1993. године, рекли сте «О никаквој организованој одбрани села Ловас не може се говорити. Ја не знам да је таква одбрана постојала».

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То Ви госпођо можете тако причати али ја немам појма о томе. Након 19 година не знам кад бих Вас ја питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам оно што.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Али то сигурно није ушло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је констатовано да сте Ви изјавили пред судом у Ријеци?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Можете читати шта год хоћете, али то што није, није, након 19 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта након 19 година?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Након 19 година бих ја волио Вас питати детаље неке које сте рекли некада некоме након 19 година, без обзира да ли би били искрени или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вам суд и предочава овде оно што сте причали 1993. године, зато што се Ви не сећате, па суд Вам предочава.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па добро, али ја сам Вама то питање поставио контра, кад бих Вас ја питао да ли би Ви мени одговорили точно све?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у вези ових цивилних стражи које сте спомињали, сеоске страже, до када су одржаване те сеоске страже, да ли је то Вама познато?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не знам до када, али сам рекао почетак отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте почетак, а да ли су пре напада одржаване те цивилне страже?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То не знам, не знам кад су престале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате кад су престале? А реците ми да ли знате док кад сте Ви то ишли на те страже, кад сте Ви задњи пут пре напада држали стражу на том пункту?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Реците ми да ли сте тога дана 10.10.1991. године или евентуално следећих дана и у наредном периоду сазнали ко је то извршио напад на Ловас, пешадијски напад?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па то би Ви требали знати јер питате тако нешто, знате да нису Хрвати извршили пешадијски напад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мађаревићу, не морате тако да.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Може, може ја Вама постављам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, Ви не можете мени да постављате питање.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: А не можете ни Ви мени тако нешто поставити ко је извршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас питам, Ви сте неко ко је тамо био у селу, питам Вас да ли имате сазнања?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је извршио тај напад?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ако сте задовољни, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, помињали сте неку бомбу да је бачена у подрум?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, није бачено него су викали бацићу бомбу излазите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: И то није точно видите, то није точно што кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли је неком од мештана Ловаса тога дана кад је био напад бачена бомба на кућу, запаљена кућа, да сте Ви то сазнали?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ја то нисам видео, али сигурно је тако да су бацали и гинули људи у подрумима, бацале се бомбе, да, куће палиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неки оштећени објекат или евентуално запаљену кућу тог дана, наредних дана?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да иза тога дана нормално, јер ја нисам се кретао, али ипак кад сам ишао ту код Девчића, кад сам прошао ту је било запаљених кућа и гранатирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се можда сећате чије сте куће видели да су оштећене, запаљене?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па овде се сећам Грчанца Јосипа, Баћевић Антуна, то су биле изгореле до темеља, од Кризманић Ивице. То је само око мене, Видић Марина је добила граната разрушеног, код Марка Видића разрушено, Милана Латаса граната, Видековића пред њим разрушено. Хоћете још да редам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ређајте све што се сећате?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Илић Јосипа, Бранка Пејић одстраг улица, Бургер Маријана и добро ево то сад сам вам наредом отприлике, то су биле куће попаљене, изрушене и гранатиране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредних дана, значи почев од тог 10.10.1991. године па надаље да ли Ви виђате Ваше мештане које знате наоружане и у униформи?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Баш се никог не сећате да сте виђали у униформи и наоружаног мештана у селу?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Мислите од Хрвата или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште Срба, Хрвата?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Хрвате, ни Србе?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: До тога дана нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је неко Вама саопштио или сте Ви евентуално видели да неки људи носе неке беле крпе на рукама?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ја сам тај био који сам носио и бијелом крпом је била обележена кућа, свака хрватска кућа је била белом крпом обележена и све то време ниси могао ићи без беле траке око рукава, око руке, то вма нећу само ја рећи него сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми ко је вама то наредио да носите белу крпу?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немам појма која особа, али се наредило да се без тога не креће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана кад сте се кретали по селу, кад сте били у ситуацији да могли сте да видите куће, да ли сте видели на некој српској кући белу крпу?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ја горе већином овде код нас није било српских кућа у мом крају, а горе нисам ишао у горњи крај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су и друге хрватске куће које сте Ви видели имале беле крпе?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели мештане Ваше друге са белим крпама око руке и који су то мештани?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Мештани Ловаса, Хрвата, мештани Ловаса, све куће су биле обележене белом крпом и траку, нису без траке могао ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте неког Србина видели са белом крпом око руке?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у вези ових, да кажем, радних обавеза да ли сте Ви имали неку радну обавезу и да ли је неко од чланова Ваше породице, Ваших суседа, познаника, пријатеља имао неку радну обавезу?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ми нисмо имали, рекао сам Вам напред, да су нас чисто заточили да не смемо никуда, да ће нас поубијати и код куће да будемо, а да ли ови други који су имали, то не знам, вероватно јесу имали али не могу ја именовати све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте у овом периоду чули или евентуално видели неки леш, неко убиство да сте чули од неког, неки човек убијен, овако, онако?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па немојте ми то постављати, па сад сам Вам рекао малоприје да 23 је било сутрадан мртвих у Ловасу, немојте ми то постављати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели евентуално нечије тело?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: А зашто бих ја то видео. Зашто бих Вам рекао јесам ли видео. Мислите да није било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па ја Вас питам господине Мађаревићу.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Нисам видео, ајде нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате тако да одговарате, ја Вас питам зато што суд утврђује шта се десило, а суд може да утврди шта се десило од вас који сте били тамо у селу. Не питам ја Вас да Вас провоцирам, да нешто није било.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ви се госпођо сада са тим служите, а знате добро да је било мртвих, имате све пред собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што Ви знате добро, то ништа не значи.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Али тако што ме немојте питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А реците ми да ли се у Вашој улици налазе куће Иве Кризманића и куће Владе Девчића? Да ли знате који су то људи?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Је, Владо Девчић да и Иве Кризманића преко пута један другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то близу Ваше куће?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте, пролазим сваки дан крај њихове куће, то су ми суседи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да су ту нека тела пронађена у те две куће?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте се причало, ја нисам видео, а опет ћете инсистирати на томе, али се причало, да. Не причало него точно је, чуо сам од људи који су сахрањивали и немојте ме така питања, то су болна питања знате, не дај боже да Ви то доживите и било ко ко тако нешто испитива. Волио бих Вас видети да сте у

нашој кожи били и носите 19 година то слику и не спавате, онда би другачије Ви питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми не питамо то, овај поступак се води зато што су неки људи, између осталог и Ви оштећени, не води се зато што ми сад овде Вас хоћемо да мучимо питањима.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Госпођо, немојте са таквим питањима мучити људе, нисмо ми животиње, ми смо људска бића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мађаревићу, суд овде има оптужницу и по њој поступа да би нешто утврдио. Реците ми, да ли сте Ви онога дана када сте дошли испред задруге, ко је Вама то саопштио да Ви тог дана будете испред задруге, 17.10.1991. године?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Госпођо, ако сте Ви то слушали и били, ја сам то једном рекао, да је обавештено, да је ишао један који је обавештавао да се пријавимо, али немојте да понављам опет, немојте ми десет пута једно питање постављати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ако сте ту, онда слушајте и слушајте шта ја говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Помињали сте да су се неки људи окупљали у Вашем суседству, где је неки Ваш сусед пекао ракију.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Нису се то неки људи окупљали, него је то био ултиматум и рајтали су по кућама, а он је случајно пекао ракију. Па волео бих Вас видети када би Ви неке затворили капију од таквих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, «иначе ови четници су се баш скупљали код прекопута мене у суседству, односно.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Нисам тако рекао да су се окупљали, госпођо извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја читам Ваш исказ из 1993. године, 26.03., оно што је констатовано, ништа ја не причам оно што не пише овде.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Читајте Ви шта хоћете, али слушајте мене шта ја Вама кажем, па успоредите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, био је неки сусед тамо који је пекао ракију?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Није био неки сусед, то је био Антун Ковачевић, то није био неки сусед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То су долазили ти који су, а ја ћу их назвати четници. И питам Вас ја, шта је ко могао, када ти дође такав у кућу, који је поубијао толике мештане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ћу Вам прочитати шта сте изјавили, односно шта је констатовано да сте изјавили 26.03.1993. године: «Нисам сигуран, али чини ми се да је то било 11. или 12.10.1991. године', када су код тог суседа дошли баш војници бивше ЈНА. Међу њима је био тринаестоосумњичени Милан Радојчић којег ја иначе добро познајем. Видео ме је, видео је да плачем и питао ме, «зашто». Наиме, пришао је нама сељанима који су се ту налазили и представио се као капетан Милан Радојчић и још је рекао да, уколико желимо се можемо организирати и ићи потражити своју дјецу, односно оне који су побегли, да слободно одемо прекопута до краја села, где се налазио тенк ЈНА и да кажемо да имамо дозволу капетана Милана Радојчића да идемо тражити своје». Па сте доле у следећем ставу на крају реченице рекли: «Овај Милан Радојчић је имао пратиоца и тај пратилац је на глави имао црну капу, али с четничким ознакама».

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Извињавам се што Вам ја морам рећи, немојте нешто, како сте рекли, ја сам дао изјаву, а Ви сте констатовали, констатирали и немојте тако нешто причати и читати, јер ја ту изјаву никада у животу никоме нисам дао, одговорно тврдим и то и пред Богом и пред Вама и пред свима, а Ви можете констатирати шта год хоћете, на ту изјаву се може јако пуно констатирати, па и ја могу Вас констатирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је оно што сте рекли пред судом у Ријеци.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То је оно што ја мислим, а Ви сте само констатирали, ја дао изјаву, а Ви констатовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја читам оно што је суд у Ријеци констатовао.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не можете читати, то није точно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражни судија. Да ли Ви сматрате да је истражни судија то овде нешто констатовао што Ви нисте рекли?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Истражни судија то није могао дати, не, то он није могао написати, него сте Ви констатовали, како кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ја, ја уопште 1993. године се бавила овим предметом нисам.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немојте нешто увлачити човека који има болове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на овој страни постоји Ваш потпис, иза сваке ове стране, на свакој овој страни ове изјаве, постоји Ваш потпис.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: И данас га дајем потпис, али тако шта никада у животу нисам изјавио, никада, а Ви можете читати шта год хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немојте окривљивати једног поштеног суца који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не окривљујем га ја, него га Ви окривљујете, тврдећи да ово што је он констатовао, нисте Ви изјавили.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немојте, немојте искривљивати, јер ја ћу стварно и напустити ако треба. Ја сам Вама доста рекао и доста изјава дао и то потписујем и како год хоћете, под којом заклетвом хоћете, али немојте ме увлачити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми даље, помињали сте овде да када Вас је Петроније то убоо ножем, реците ми прво, где Вас је све тачно убоо, да ли једном, да ли више пута?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Једном штрајфирао, а ударио ме је више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме Вас је то више пута ударио?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не знам да ли је руком или није имао ништа, него нож у руци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где Вас је тачно убоо тим ножем?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Убоо ме је у натколеницу, више горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По нози?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: У натколеницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је он спомињао да прима неки новац за ово што ради?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тачно рекао?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да има пет хиљада, да извинем, да има пет хиљада марака за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је након тога, када је њему Деветак рекао, «марш», он одустао да јури за Вама, да, како сте овде рекли, да Вас «докрајчи»?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Нисам га више видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када сте ушли у ону просторију и кажете, био је ту Ивица Ђаковић, да ли је и он био повређен?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте, избоден је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је избоден ножем?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Откуд знам чиме је, ножем или вилицом, хајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још некога видели од Ваших мештана да је ту био избоден ножем?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте, мали Кризманић, како му је име, Алојзије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алојзије Кризманић?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да и Видић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Видић?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Иван Видић, то што сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иван Видић?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Иван Видић, да, и Солаковић Љубо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Тома Златка у тој гужви?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тома Златка, да ли знате ко је то?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Тома Златко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немам појма за то име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете га?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Златко, немам појма за то име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бошка Бођанца, да ли сте видели?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесам га видео, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај човек нешто био повређен?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Био је избоден и убили су га тамо, ја нисам био када су ишли на mine, али убили су га ту, сваки дан прођем крај тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте овде у овој Вашој изјави да је у Ваш кум Андрија Балић, спомињали сте га, ја ћу Вам сада цитирати у ком контексту је то речено, тако сте рекли, «углавном да је ствар озбиљна, схватио сам јер је овај који је прозивао, питао мог кума Балић Андрију, зашто није и он изашао, јер мисли да га је видео у радној обавези, напоменувши да, човече зашто се играш животом, зашто се ниси јавио на радну обавезу». Овде причате о 17.10.1991.

године, када су издвојени они за радну обавезу. Да ли је тачно ово што сам прочитала?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте завршили, могу ја рећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесам.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Криво, криво, криво сте прочитали или је криво дато. Ја сам питао мога кума Андрију Балића, «који је оно мали што има митраљез који је упро у нас митраљез». Међутим, то је сељанин и може се рећи, скоро мој сусјед. Он је имао, колико је имао, шеснаест, седамнаест година, ја не знам. То сам ја питао мога кума, био је крај мене. Он је мени одговорио да је то мали Милорадов, јер му је тај мој кум тетак, али га ја нисам могао препознати, јер је имао и он траку око главе. А друго је ово што сте рекли, како сте рекли, прочитајте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сте наводили у Вашој изјави, то се односи на 17.10.1991. године, када су издвајани људи за радни вод. Па обзиром да Андрија Балић није изашао, да му је тај неки рекао, «човече, зашто се играш животом, зашто се ниси јавио на радну обавезу».

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, и то је криво речено. Одакле сте то извадили? Ја јесам рекао овако, тај који је јуче био сведок, да ли се он зове Милан, Милан Радмиловић, њему је рекао, «човече, ти си Србин, зашто се играш животом, зашто ниси изашао», то сам ја рекао, а не Андрији Балићу. Да ли Ви видите колико је то разлика велика и Ви мене мучите сада са нечим, оно што није тако, а ја в Вама не смем рећи да то није тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мађаревићу, нисам ја састављала ову изјаву.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Нисте Ви, онда нисте добро читали, немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја читам оно што је констатовао суд у Ријеци.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, ја Вама говорим како је било, а Ви сада читајте добро то што сте добили, или читајте поново цели исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза сваке ове речи, иза сваке ове стране, постоји Ваш потпис.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ја стојим иза сваке моје речи, а иза Вашег писања, нећу стајати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ни тумачења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, такође, да је у оној стражи, у цивилним стражама био и Милан Тепавац.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при томе?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да, то је било негде у жетви, који је то месец, не знам да ли је то био шести месец или седми, али углавном у жетви је то било, отприлике шести месец, конач шестог месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте овде да је дошло до неке предаје оружја. Можете ли мало о томе да кажете, коме сте то предали?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Могу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Мој син је имао ловачку пушку, јер је ловац од седамнаест година, ништа друго није имао, а ја сам имао пиштољ уредно са дозволом и ми смо то предали. То је било негде, да ли је то био 27.09., то не могу Вам рећи, или 28.-ми или 26.-ти, углавном та три дана. Само то што је било оружје, легално и ништа друго нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, спомињали сте у овој изјави Рудолфа Јонака.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у вези тога, да ли сте и када у то време послед њи п ут видели тог човека?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте, сутрадан, дошли су са њим ти зликовци у ауто и дошли су, мој ауто и отерали ауто и онда су га убили, убили су га, метли су га у ауто и убили су га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, кажете, сутрадан. На који дан мислите, па кажете сутрадан?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Добро, да ли је то био 11. илик 12.10., иза напада, иза напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, који су то зликовци дошли?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Сада Ви то морате питати Ви даље који су то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате, ја питам Вас да ли евентуално знате.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ја не знам, да ли би Ви знали да Вам дођем ја у кућу који су то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате, ја питам Вас, да ли Ви знате.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ја не знам, да ли би Ви знали да Вам дођем ја у кућу сутра и да Вам направим масакр, па би Ви мени знали рећи име и презиме и шта сам ја, госпођо извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем овог описа Петронија, личка капа, истетовиран, имате ли још неки његов опис?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боја косе

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Хвала Богу да сам заборавио фацу, да ми га доведете сада, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не би препознали, добро.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Тако је, хвала Богу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, колико је то људи тучено ту у том простору, у дворишту механичке радионе, колико је прозвано и колико је тучено да сте то Ви видели?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па, рекао сам Вам ја, опет понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Четрдесет до шездесет, педесет, шездесет људи, али да ли су сви ту тучени или нису, то немојте ме питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је број присутних, а да ли Ви знате, колико је људи тучено, то не знате или како?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Откуд бих знао, откуд бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам мислила, оно што сте видели тог тренутка када сте били.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Хоћете да Вам кажем у броју колико је, пет, десет или четрдесет? Немојте тражити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте, такође, да Вас тамо у ту болницу где сте ишли, односно где сте збринути до Шида, сем тог Радовића, био је и Милорад Воркапић.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тога?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, само Радовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Радовић?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Радовић је мене, хтео је натоварити у «Голфа», мислим да је био «Голф», ту женску која је ишла породити

се, али нису могли, јер ја нисам могао, нисам могао ни лећи, а натраг је повезао свекрву њену, када је ишла натраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте давали изјаву по замолници нашега суда, исто сте давали у Жупанијском суду у Вуковару, 21.11.2007. године, односно та изјава је тамо узимана од Вас у Ловасу, Ви сте тада помињали неке људе који су се звали Никола, Драган, једног су звали «Кум», па «Јоца», па Марко.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То је тачно, то сам ја изјавио и пред судом у Ријеци, не могу ја сада сто пута изјављивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте помињали овог «Јоцу» и Марка и овог Драгана.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немам појма, оно што сам споменуо, то сам споменуо, прочитајте све у Ријеци што је било, па ћете видети кога, ја не могу све знати како се ко звао, име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте, такође, овде да је неки «Голф» одузет из Вашег дворишта.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, опет нетачно, ја сам имао «Стојадина», уствари, био је мог сина, опет нетачно, видите, нису баш мале разлике, «Голф» и «Стојадин» није исто, можете Ви читати шта хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али је овде, од стране овог судије Матетић Владе констатовано да је Ваш пријатељ Балић Ђуро имао «Голфа» кога је оставио код Вас у дворишту.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То јесте, то стоји, то стоји, то је од моје сестре зет, јел, он је дошао, када су Товарничани дошли са «Голфом», новим «Голфом» и оставио га код мене у дворишту и тај «Голф», када смо ми изашли из подрума, нема га, није га било. То је тачно, то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, она ситуација када кажете, видите Љубана Деветака ту на том дворишту где сте 18.10.1991. године, кажете, поред њега је био Илија Воркапић.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тај Илија наоружан?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао униформу?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Калашњиков, имао је униформу, мислим да је, а какву, немојте ме питати, био је у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то Илија Воркапић, да ли је то неки мештанин Ловаса?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он Србин?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Чак мислим да је и рођен у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он ту нешто причао, говорио у тој ситуацији или је само ту стајао поред Деветака?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Стајао је са упртим тим калашњиковим нас све, хајде да не кажем у мене, него у нас све, иако каже да је имао «М-48», када је било суђење, значи није био са батином, него је ипак имао оружје, а ја тврдим да је био калашњиков.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, од кога Ви сазнајете ово што сте изјавили, да је Љубан Деветак заповедник села, командант и то, ко то Вама прича?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Нико не прича, него се то причало и данас и пре се причало, да је Љубан Деветак командант села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је у селу након 10.10. успостављена нека власт, да је то Вама познато?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Немам појма, за мене је била власт оно шути и буди у подруму или белу крпу, ако баш нешто мораш, изаћи ван или, за мене је то била власт, а сада Ви просудите, немам појма да ли је била власт или није била. А значи, ипак је била власт када смо морали носити крпу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у вези тог Вашег исељења, јесте Ви морали да тражите неку дозволу од неког да изађете из села или тако нешто или сте?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Нигде нисам, не, никуда нисам смео ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте изашли из Ловаса, на крају свега када сте изашли, када сте напустили Ловас?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да, то је било, овај, то је дошао Међународни црвени криж. Ево ја још имам 'подсетницу, ако Вас занима, а то сам показао, подсетница Међународни црвени криж је дошао и помоћу њега смо изашли, са њима је дошао Ђура Продановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су у овом периоду за кретање по селу биле потребне неке пропуснице, да је то Вама познато?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте, јесте, ја нисам имао, али који су год ишли некуда, морали су имати, ако иду на њиву, ако иду било где, морали су имати пропусницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где су они добијали те пропуснице

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Добијали су код Стеве Брајковића у кући, ту је била, наводно, команда, мађарска команда војска, хајде, тако су рекли и био је неки Јожеф, презиме не знам, као командант или шта ја знам, немам појма, углавном ту су се вадиле пропуснице, јер ја кажем опет, ја нисам имао пропусницу, једино када смо излазили из села, када смо одлазили, онда је пропусница морала бити, то је супруга ишла и стајала по пропусницу, наводно да је то нека новосадска војска била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имају ли чланови већа неких питања? Пуномоћници, изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте, рекли сте да Вам је на дан напада на село, 10.10. из куће однет новац, заправо неких 53.000 марака, својевремено.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да, то сам већ рекао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте неке пријавили нестанак тог новца?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Кома, госпођо, коме пријавити, коме.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Сутрадан, када сте отишли до станице полиције, заправо до куће Боре Кесера и када сте се Милану Девчићу обратили питањем, да ли зна где је Ваш син, да ли сте знали, коју функцију тада обавља Милан Девчић и шта је он у том тренутку?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, рекли су да је Милан главни у селу, а шта је био, не знам, био је у полицијској униформи, полицајској, јел, ја сам се тако обратио како сам и испричао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато, како су сахрањени мештани Хрвати који су погинули на дан напада и касније?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ја нисам био, купио мртве, али све ови који су то радили, то су ми нормално причали, али ја нисам видео, ни када су купили, ни, али сахрањени су у гробљу, багером је било ископано, како кажу и ту су сахрањени у један канал неки, шта ја знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато, да су након напада на Ловас, неки мештани хапшени и затварани негде у неким, на неким местима у селу, Хрвати, мештани, хапшени и затварани?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Колико сам чуо, да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А знате ли, где су били затварани?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Молим?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Где су били затварани, на којим местима?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То не знам, то не знам, прича се о Франчишковићевој кући.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате да су неки мештани Хрвати одвођени на неки принудни рад?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: И то су причали, ја нисам био у тој ситуацији, али и то су причали и причају и данас, да да, у поље, у шуму, то да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кажите ми, тог дана када сте се враћали из Шида, из болнице и када сте прошли поред минског поља и видели тела погинулих на минском пољу, да ли су се ту налазила само мртва тела или је било још неког ту?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Када смо ми ишли, ја нисам никога уочио, једино мртва тела су лежала и то је још мајка од тога Иве Цоњара, је још вриснула и скочила у ауто и рекла: «Па ово је мој Ива» и ја сам њој рекао, «ма није», а видео сам да јесте, он је био ту.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате, када су сахрањена та тела и ко је сахранио тела?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не знам госпођо, не знам, да Вам сада кажем датуме, Ви ћате тражити и дан и сат, ја то не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И ово, можете ли нам описати када сте из дворишта, значи 17. односно 18.10. ујутру, након што сте убодени ножем и након што сте тучени, ушли у кухињу задруге, можете ли нам описати, како је изгледала та задруга, та кухиња, заправо, кухиња у коју сте ушли?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Кухиња је била, кроз њу смо пролазили, а соба је била напред. А када сам дошао тамо, рекао сам кога сам видео, Ђаковић Ивицу, Пашу Антуна и Јосипа, не знам му презиме, овај, они су били тамо и ја сам једноставно остао без свести и више не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам хтела само да Вас питам, почевши то од 10. октобра па надаље, шта је то што се догађало у селу, да ли је то дошла нека војска или нека власт да успостави неки ред, да ли је то било уперено против Хрвата, шта је то било ако можете својим речима да нам објасните кратко?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Госпођо Наташа, мислим да Вам не морам објашњавати, све знате и то је точно тако, да ниси смео никуда, да нема власти, нема реда, нема никог, барем за нас.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су, овај, да ли су сви мештани Ловаса једнако трпели?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Како?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су сви мештани Ловаса једнако трпели, једнако били изложени непријатностима?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па ја верујем да јесте, шта мислите колико је мртвих и колико је само ових других који нису, једнако, ја верујем да је, можда неко мање, неко је више погођен, али углавном, страх је био свију.

НАТАША КАНДИЋ: Када говорите о тим мртвим, ко су, ако бисмо хтели да их дефинишемо по националности?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Све Хрвати, једини тај чика Милан Латас је Србин, није нико ни знао, као за све друге који су били у Ловасу, није нико бројао сада, је ли сада он Србин или Хрват. Он је живео, ето ту, ето једини он је као, погинуо је од гранате и то је стари човек био, можда својих близу 80 година.

НАТАША КАНДИЋ: И само још једно питање, да ли се полицијски час једнако односио на све у селу?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па, нормално да нисте смели никуда, када је полицијски сат, сада боље да се не покажете нигде, ниси смео никуда, иако ми нисмо, моја кућа није ишла никуда.

НАТАША КАНДИЋ: Само да разјаснимо, да ли то значи да се нико није усуђивао да иде улицама кроз село?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, ја бар мислим да није нико.

НАТАША КАНДИЋ: Да није нико? Значи, није било неке, само за Хрвате, а не и за Србе?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Е то не знам, то ме немојте питати, то стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, не знате о томе ништа?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: О томе не знам да ли је било и за Србе, то ја не знам, не могу то рећи.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли хоћете да кажете, за кога знате, за себе и за кога још?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Када кажете да не знате за Србе, питам, знате да Ви нисте смели?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Не, опћенито, Хрвати када је био полицијски сат, није смео нико ићи.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, тако да разјаснимо.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Нико без обзира, без обзира, да ли је неко имао неку пропусницу, то ме немојте питати, то не знам, али за Србе исто, да ли су то они морали поштивати, и то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања, али не разумем, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мађаревићу, имате ли нешто да изјавите што Вас нико овде од учесника није питао, а Ви сматрате да је битно да истакнете?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па немам ништа, осим тога да више не бих волео да будем изложен овом сведочењу. Ја моје што сам имао, ја сам рекао, једино то ми је жеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ако ми дајете реч, овај, пре него што се отпусти сведок, да му се покаже на документ камери овај записник из Ријеке, он га је оспоравао већином, да каже макар, да ли је ово његов потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јер овде се ради, колико ја видим, не о судском документу, него о нечему што је стигло факсом, према томе, могло је бити и фалсификовано и предлажем, за сада не предлажем изузимање овог доказа, али господин се можда не сећа, просто је велики проток времена, као што је он говорио, али када већ имамо тамо нашег судског службеника, можда није лоше да наш судски службеник сравни код њих, ако је то могуће физички, па да, што кажу, овери потписом да је тај записник који ми имамо и оно што постоји као оригинал тамо, овај, да би избегли сумњу у аутентичност документа, а не у изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ све урађено, у списима постоји да смо тражили накнадно и поново изјаву овог сведока и искључиво зато што није се видело до краја.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја сам стварно хтео да будем конструктиван, а када већ постоји све то у списима, ја Вас молим да нама дате исту шансу као Врховном суду Србије, ми смо обавештени од доле госпође која ради у писарници, госпође Драгане у ратним злочинима, да Врховни суд Србије добија на ЦД нарезану комплетну документацију досадашњу из истраге и са главног претреса и тако даље, па молимо да и нама то дате, јер ми заиста са тешкоћом пратимо предмет, обзиром да нас има пуно, узимају људи предмете, често је по притворским приговорима тамо и так о даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да вам ја дам?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Дате нарезан досадашњи ток суђења и све што се налази у предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када то суд није по захтеву некога поступио?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Просто да не тражим посебним захтевом, него просто, нарежите нам, дозволите да се нареже исто што дајете Врховном суду, исти тај ЦД.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да то ако хоћете, обратите се доле писарници, а не сада да губимо време.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Рекли су Вама да се обратимо, госпођа у писарници Драгана је рекла да Вас замолимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поднесите захтев у вези тога.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли могу још нешто, ако дозволите, пошто је крај претреса, схватам ово, ради се о олакшању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да предочимо ово, па имамо времена после у вези неких процесних ствари. Ево, господине Мађаревићу, да ли видите овај документ овде?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овај потпис доле Ваш?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: То је мој потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Листајте даље исказ. На овој другој страни, да ли је Ваш потпис?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Добро, ваљда јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повећајте овај доњи део где је потпис. Да ли је то Ваш потпис доле?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Мало горе ка померите, тако, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На трећој страни?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Ваљда јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На четвртој страни?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На петој страни?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шестој?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Мало вишље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево подигните горе, јер ако сенка пада.

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Још горе, или горе или доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Па, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седмој?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Исто горе га дајте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осма страна?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, да ли сте Ви то тамо потписивали?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И давали ту изјаву? Тада сте били смештени у хотелу «Astoria» у Опатији. Да ли је то тачно?

Сведок МАРИН МАЂАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

Сведоку предочен записник Окружног суда у Ријеци, Кир. 204/93 од 26.03.1993. године, па потврђује да је на свим странама његов потпис.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да се одјавимо са судом у Вуковару. Изволите, господине Налићу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Само још једна техникалија, значи, ради се о транскриптима са ових суђења. Ја знам да су обимни, свесни смо да имате само једног службеника који вредно ради, међутим, ми добијамо записнике после месец дана. У петак смо једва добили записнике, ове транскрипте овде, знамо да је суд читав оптерећен и остало, да ли можете нешто да предузмете да се појача радна снага, ако ништа друго, јер стварно нама отежава да примимо 600, 700 страна транскрипта три дана пред суђење, а јесте да се ради о сведоцима који су прошли, али Ви знате да ми морамо све да читамо. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче записничара, ти транскрипти врло брзо буду готови, али ја као председник већа морам то прво да прегледам да би они били вама достављени. С обзиром да имам и други предмет и друго суђење је било, с обзиром да сам члан већа и у другим предметима код судије Вуковић, када стигнем прегледам и онда вама буду достављени. Потрудићу се да то убудуће буде

мало пре. Ово је сада изузетно било да смо у овом месецу вам пред крај доставили, јер су били сви попуњени термини до суђења.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 11 часова и 41 минут и биће настављен дана

**25. марта 2010. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута.**

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА